

عنوان مقاله:

رابطه جهت گیری دینی پدر با سلامت روان فرزندان

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سیدحمید حسینی - دانشجوی دکترای روان شناسی

نبی فتاحی - دانشجوی دکترای روان شناسی

مجید پورحمیدی - دانشجوی دکترای روان شناسی

فاطمه شامخی - کارشناس ارشد روان شناسی

خلاصه مقاله:

سازمان جهانی بهداشت، بهداشت روانی را چنین تعریف می کند بهداشت روانی در درون مفهوم کلی بهداشت جای می گیرد وبهداشت یعنی توانایی کامل برای ایفای نقشهای اجتماعی، روانی، و جسمی ؛ بهداشت تنها نبودبیماری یا عقب ماندگینیبست(گنجی 1384). از سوی دیگرهیچ جامعه ای نمی تواند ادعای سلامت کند مگر آنکه از خانواده های سالم برخوردار باشد. خانواده، برآیند یا انعکاسی از کل جامعه است. نقش اصلی و آشکار خانواده، انتقال سینه به سینه ی ارزشها و میراث فرهنگی و اعتقادی، حفظ روابط خویشاوندی، پرورش و تربیت نسل و تامین نیازهای اساسی انسانی و بالاخره تعادل روانی و عاطفی درافراد است (نوابی نژاد، 1379). باورهای دینی نیز مثل ارزشها، نگرشها، سنتها و هنجارها از نسلی به نسل دیگر منتقل میشوند. این انتقال به عنوان زنجیری، انسانها و در نهایت جوامع را در تدامی به هم پیوسته نگه میدارد. برای این انتقال یا در عبارت پیژهای تفویض اجتماعی، بزرگسالان به عنوان انتقال دهنده عمل مینمایند. در این بین خانواده در مورد فرزندان نقش کلیدیایفاء میکند(جوانمرد 1390). در چند دهه گذشته خانواده تغییراتی را پیدا کرده است که توجه بیشتر بر خانواده به ویژه نقش پدر در شکل گیری سلامت روان فرزندان را ضروری ساخته است احمدی و همکاران 2013). این در حالی است که مسایل اقتصادی نقش پدر را به عنوان تولیدکننده و برطرف کننده نیازهای اقتصادی نشان داده است (برنستین 12002، بوگارت 22005، دی اردوف و همکاران 2007) و این موجب شده است که مسئولیتها و نقشهای آنها تا حدی تغییر پیدا کند(راف 3 1992). تحقیقات نشان داده است که پدر میتواند تاثیرات بسزایی در رشد و تحول کودک به ویژه در زمینه شناختی، مهارتهای کلامی، موفقیت تحصیلی، عزت نفس و کاهش افسردگی و اضطراب و مشکلات رفتاری داشته باشد (کوان 2010)

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/453122>

